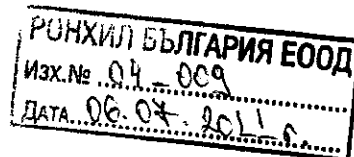

Комисия за регулиране на съобщенията	
Вх. №	12-01-3131
Дата:	06.07.2011

ДО: Д-Р ВЕСЕЛИН БОЖКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА

ОТ: МАРИЯ РАЧЕВА
ФИНАНСОВ ДИРЕКТОР И
ПЪЛНОМОЩНИК НА УПРАВИТЕЛЯ НА
“РОНХИЛ БЪЛГАРИЯ” ЕООД

Дата: 06.07.2011 г.

Относно: Процедура на обществени консултации за задължителни указания за изменение на внесения с писмо вх. № 04-04-186/16.05.2011 г. от „Българска телекомуникационна компания“ АД проект на текстове, с които в Типовото предложение за сключване на договор за взаимно свързване се регламентират условията за изискване на обезпечение за вземания по индивидуални договори за взаимно свързване с предприятията

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН БОЖКОВ,

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА КРС,

Във връзка с откритата с Решение № 597/16.06.2011г. Процедура на обществени консултации за задължителни указания за изменение на внесения с писмо вх. № 04-04-186/16.05.2011 г. от „Българска телекомуникационна компания“ АД проект на текстове, с които в Типовото предложение за сключване на договор за взаимно свързване се регламентират условията за изискване на обезпечение за вземания по индивидуални договори за взаимно свързване с предприятията изразяваме следното становище:

1. Считаме, че възможността за изискване предоставянето на парична или банкова гаранция в случаите на т. 1.1., когато оторизираното предприятие няма сключен договор за ползване на услуги за взаимно свързване от БТК се явява изискване, съществено затрудняващо започването на дейност по осъществяване на електронни съобщения и същевременно с това дискриминационно. В тази връзка предлагаме същото да отпадне по следните причини:

При подписване на договор за взаимно свързване, което е основа, за да стартира изобщо дейност по предоставяне на електронни съобщения дадено предприятие, същото се изправя пред изискването да блокира немалка парична сума само поради факта, че е сключило договор за взаимно свързване. В този смисъл считаме, че подобно изискване не следва да бъде допускано. На следващо място, не е ясен характера на посочените гаранции, поради което те се явяват дискриминационни.

В останалите случаи, в които се изисква предоставянето на гаранции, това са гаранции за добро изпълнение и са предвидени като неустойка(санкция) при некачествено или недобросъвестно изпълнение на задълженията по сключен договор, при които се изплащат суми до определен размер. В случая по т.1.1. гаранцията се предоставя по силата на факта, че се сключва договор за взаимно свързване като този факт се приравнява на недобросъвестното поведение на контрагент по вече сключен договор. В тази връзка считаме, че има неравнопоставеност между предприятията по вече сключени договори за взаимно свързване и новонавлизащите на пазара. Както КРС ясно е подчертала в мотивите към допустимостта на обезпеченията Типовото предложение ще осигури прозрачност и пропорционалност на тези условия, като и ще гарантира равнопоставено третиране на предприятията, които осъществяват взаимно свързване. Считаме, че допускането на условно казано предварително обезпечение на вземането е в разрез с посочените принципи.

2. Считаме, че текста на т.1.3. следва да отпадне, поради факта, че се явява извън предмета на договора, тъй като в другите, сключваните между страните, договори за предоставяне на услуги на едро има или могат да бъдат предвидени хипотези за учредяване на банкови или парични гаранции, които да обезпечават вземанията по тези договори. В тази връзка се дава правна възможност на страните да изискват учредяване на гаранции и то в размер на реализирания трафик и капацитет за четири месеца по договора за взаимно свързване без да е налице неизпълнение на задължения по конкретния договор. С оглед на това считаме, че подобни разпоредби не могат да бъдат част от типовото предложение, което урежда правата и задълженията на страните по взаимно свързване и неговото изготвяне е предвидено като специфично задължение, предвид констатирани конкурентни проблеми при извършения пазарен анализ. С Решение № 237 от 17.03.2009 г. на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС/комисията), по отношение на „Българска телекомуникационна компания” АД (БТК) са продължени специфичните задължения за предоставяне на достъп до и ползване на необходими мрежови средства и съоръжения за реализиране на взаимно свързване въз основа на Типово предложение за взаимно свързване с определено минимално съдържание. В тази връзка считаме, че в типовото предложение не следва да се съдържат текстове, които нямат пряко отношение към правоотношенията, уредени с него още повече, такива свързани с допълнителна финансова тежест.

3. По отношение на т.1.4., във връзка с т.2 считаме, че предложената редакция създава възможност за злоупотреби от страна на предприятието, което ще се позове на нея, за да изиска предоставяне или промяна в размера на съществуващата гаранция по следните съображения. Не е предвидена възможност за оспорване на резултатите от извършената кредитна оценка, от страна за заинтересованото предприятие, което предоставя възможност за всяка от страните в даден момент да приложи превратно горната хипотеза. Имайки предвид, че отказът да се предостави гаранция е определен като съществено нарушение на договора, съдебен или друг вид спор относно основателността на обезпечението би могло да доведе до прекратяване на договора, което да нанесе значителни вреди на потърпевщата страна. Считаме, че т.2 не дава достатъчно гаранции за защита правата на засегнатата страна и би следвало текста на т.1.4 и свързаните с нея да отпаднат или да се предвидят текстове, които да сведат до минимум възможността от злоупотреба с права. Както е посочен в мотивите към задължителните указания на КРС при получаване на оценка за наличие на повишен кредитен риск, БТК/ОП следва да представят тази оценка на заинтересованото предприятие в обем и подробности достатъчни за доказване на размера на този риск и

основателността на искането на парична/банкова гаранция. При условие, че не е предвидена възможност за оспорване на основателността на искането, както и че размера на гаранцията е фиксиран на реализирания трафик и капацитет по договора за взаимно свързване, за срок от четири месеца без да се отчита степента на кредитния риск е възможно при незначително повишаване на кредитния риск, без да е налице неизпълнение на договорните задължения да се поиска прекомерна по размер гаранция. Затова предлагаме следната редакция на изр. второ на т. 2:

„БТК предоставя на засегнатото предприятие пълна информация за извършената му кредитна оценка, в случаите когато се изисква парична или банкова гаранция на основание т. 1.4. и обосновка относно размера на исканото обезпечение”

4. Считаме, че в раздел XX т.1 следва да бъде предвиден текст, даващ възможност на страната, от която се изисква предоставяне на обезпечение да има право на избор относно това дали да учреди банкова гаранция или да предостави паричен залог. Предлагаме следния примерен текст:

„Страната, от която е поискано предоставянето на обезпечение има право да избере дали ще предостави парична или неотменима и безусловна банкова гаранция.”

Посоченото предложение има за цел да даде възможност на страната, от която се изисква предоставяне на обезпечение да прецени коя форма на обезпечение е практически и финансово по-приемлива.

5. По текста на т. 4 от указанията предлагаме следната редакция:

„Размерът на банковата гаранция ще бъде равен на разликата между насрещно дължимите от страните суми, съдържащи се в последните издадени от тях данъчни фактури за период не по-дълъг от последните 4 месеца, но не по-малко от сумата, чието забавено заплащане е дало основание за искане на обезпечението и дължимата от ОП/БТК сума, изчислена по действащи цени за съвместно разполагане за срок от два месеца. Конкретния размер на паричната или банковата гаранция се изчислява към момента на поискването на последната.”

Съгласно разпоредбата на т. 5.1. от Приложение № 7. НАРЪЧНИК ЗА ТАКСУВАНЕ заплащането на услугите по раздел 3 и 4 се извършва след прихващане на задълженията на двете страни за съответния месец в срок от 30 дни от датата на издаване на последната фактура. В тази връзка размерът на неизпълнението ще бъде равен на разликата между насрещно дължимите от страните суми, според което считаме, че предложеният текст създава достатъчно гаранции за покриване на задълженията на страните без да представлява прекомерна финансова тежест. Не на последно място следва да се има предвид, че размерът на предлаганото от БТК обезпечение ще представлява и несъразмерна тежест, тъй като оборотите на алтернативните предприятия, особено новонавлизащи са в пъти по-малки от тези на историческото предприятие и ще представляват необоснована финансова тежест.

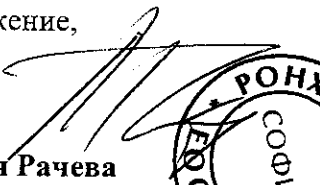
В случай, че не приемете изложените по-горе аргументи моля да дадете задължителни указания размерът на инсталационните такси изрично да бъде изключен от размера на банковата гаранция, като предлагаме ново изречение в т. 4:

„При определяне на размера на посочената в т. 1 и т. 3 парична или банкова гаранция не се включват такси за изграждане на физическата свързаност.“

Като принципна забележка считаме, че предвидената възможност за реципрочно право за искане на гаранции от страна на оторизираното предприятие е само формална и не би имала реално предложение, още повече, ако остане възможността за предоставяне на гаранции при условията на т.1.1. При отказ от предоставяне на гаранции от страна на БТК единствената възможност е за прекратяване на договора, което в никакъв случай не е в интерес на едно новонавлизащо предприятие и на практика ще обслужва единствено интересите на БТК.

Като се надяваме забележките и предложенията ни да бъдат взети предвид при вземането на окончателно решение, оставаме

С уважение,

Мария Рачева
Финансов директор
Пълномощник на управител
на "РОНХИЛ БЪЛГАРИЯ" ЕООД

